

337

DEKRET

z dnia 27 lipca 1949 r.

o zmianie dekretu z dnia 29 września 1936 r. o ograniczeniu praw emerytalnych notariuszów i pisarzy hipotecznych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W art. 1 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. o ograniczeniu praw emerytalnych notariuszów i pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 526) wymienioną tam dwukrotnie sumę 12.000 zł zastępuje się sumą 360.000 zł.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świętkowski*

338

DEKRET

z dnia 27 lipca 1949 r.

o zmianie dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekreście z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 18, poz. 119 i z 1947 r. Nr 20, poz. 80) wprowadza się następujące zmiany:

1) Po art. 4 dodaje się nowe art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Art. 4a. Osoby dotknięte chorobą weneryczną powinny na żądanie lekarza podawać wiadomości niezbędne do ustalenia dróg szerzenia się chorób wenerycznych (kontaktów, które mogły spowodować zakażenie tych osób, bądź które mogą narazić na zakażenie inne osoby.

Art. 4b. Chorzy po odbyciu kuracji zaleconej przez lekarza mają obowiązek poddawania się badaniom kontrolnym stanu zdrowia, na zasadach ustalonych przez Ministra Zdrowia“.

2) Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Lekarze obowiązani są prowadzić rejestr zgłaszających się do nich osób chorych wenerycznie oraz — z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ust. 2 — przysyłać powiatowej władzy administracji ogólnej (lekarzowi powiatowemu, miejskiemu) doniesienia o stwierdzonych przypadkach chorób wenerycznych, ich źródłach i drogach szerzenia.

2. W przypadkach, gdy doniesienia, o których mowa w ust. 1, dotyczą osób, odbywających czynną służbę wojskową, będących funkcjonariuszami służby bezpieczeństwa bądź powołanych do powszechnej organizacji „Służba Polsce“, lekarze obowiązani są przysyłać te doniesienia właściwym organom służby zdrowia: wojskowej, bezpieczeństwa publicznego bądź powszechnej organizacji „Służba Polsce“.

3. Sposób prowadzenia rejestru oraz tryb przysyłania doniesień (ust. 1 i 2) ustali Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego“.

3) W art. 10:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Obywatele mają na żądanie władzy obowiązek poddawania się jednorazowym bądź okresowym badaniom lekarskim.

3. Rozporządzenie Ministra Zdrowia wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej określi zasady i sposób przeprowadzania badań indywidualnych bądź dotyczących pewnych skupień lub grup ludności.“;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 3 nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie oraz funkcjonariuszy bezpieczeństwa publicznego; zasady i sposób przeprowadzania badania tych osób określi Minister Obrony Narodowej lub Minister Bezpieczeństwa Publicznego — każdy w zakresie swej właściwości“.

4) W art. 11 ust. 1 po wyrazach: „zgłoszenia (art. 7),“ dodaje się wyrazy: „doniesienia (art. 8 ust. 1)“.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Zdrowia do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 18, poz. 119 i z 1947 r. Nr 20, poz. 80) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego oraz Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: w z. *B. Kożusznik*

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Ochab*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

339

DEKRET

z dnia 27 lipca 1949 r.

o przejęciu na własność Państwa nie pozostających w faktycznym władaniu właścicieli nieruchomości ziemskich, położonych w niektórych powiatach województwa białostockiego, lubelskiego, rzeszowskiego i krakowskiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Mogą być przejmowane na własność Państwa w całości lub w części nieruchomości ziemskie, położone w województwach: białostockim, lubelskim, rzeszowskim i krakowskim w obrębie pasa granicznego, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83), oraz w powiatach: biłgorajskim, krasnostawskim i lubelskim województwa lubelskiego oraz brzozowskim i przeworskim województwa rzeszowskiego, jeżeli nie pozostają w faktycznym władaniu właścicieli.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do nieruchomości położonych na obszarze w tym ustępie określonym, a pozostających w użytkowaniu, dzierżawie lub zarządzie osób trzecich, jeżeli właściciel nie zamieszkuje na miejscu.

Art. 2. 1. Państwo przejmuje nieruchomości ziemskie na własność w stanie wolnym od obciążeń, z wyjątkiem służebności gruntowych, których utrzymanie w mocy władza orzekająca o przejęciu uznaje za niezbędne.

2. Sprawy odpowiedzialności Państwa za obciążenia przejętych nieruchomości uregulują odrębne przepisy.

Art. 3. 1. O przejęciu nieruchomości ziemskich na własność Państwa orzeka powiatowa władza administracji ogólnej.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej ustali

w drodze rozporządzenia sposób określenia przejmowanych na własność Państwa nieruchomości ziemskich, w razie gdy ich granice zostały zatarte, oraz tryb postępowania w przypadku, gdy właściciel nieruchomości jest nieznan.

Art. 4. 1. Orzeczenie o przejęciu nieruchomości ziemskiej na własność Państwa stanowi podstawę do ujawnienia w księgach wieczystych i w zbiorach dokumentów na wniosek powiatowej władzy administracji ogólnej przejścia własności na rzecz Skarbu Państwa.

2. Jednocześnie z ujawnieniem prawa własności Skarbu Państwa ulegają wykreśleniu z księgi wieczystej wszelkie obciążenia z wyjątkiem utrzymanych w mocy służebności gruntowych.

3. Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do ujawnienia własności i zwolnienia od obciążeń w zbiorze dokumentów złożonych.

Art. 5. 1. Byłym właścicielom i współwłaścicielom nieruchomości, przejętych na własność Państwa z mocy niniejszego dekretu, służy wyłącznie prawo:

- 1) do otrzymania na własność gospodarstw (działek) z innych gruntów w myśl przepisów dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) oraz dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279), z pierwszeństwem przed innymi osobami, z wyjątkiem osób, wymienionych w art. 10 ust. 2 dekretu z dnia 6 września 1944 r., w art. 18 ust. 1 pkt 1—4 i ust. 2 dekretu z dnia 6 września 1946 r. oraz w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 16 czerwca 1948 r. o uprawnieniach osób, które przed dniem 13 września 1944 r. otrzymały we władanie grunty, wcho-